

РЕШЕНИЕ

№ 446

Гр. Перник, 22.05.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и първи май през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар Т.М. *** и с участието на прокурор Антова от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 347 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Юботом“ ЕООД срещу съдебно решение № 131 от 07.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1956/2013 година по описа на районен съд Перник, 3 граждански състав, с което е изменено наказателно постановление № 23-2307091/12.11.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „Юбоком“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), за извършено административно нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, като вместо това е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и по същество постанови друго с което да отмени обжалваното НП.

В съдебното заседание касаторът редовно призован се представлява от адвокат С.***. Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд и да отмени НП.

Ответникът по касационната жалба не се представлява.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за неоснователна. Моли съда да потвърди решението на районния съд.

Административен съд Перник, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със съдебно решение № 131 от 07.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1956/2013 година по описа на районен съд Перник, 3 граждански състав, е изменено наказателно постановление № 23-2307091/12.11.2013 година, издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на „Юботом“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), като вместо това е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева, за извършено административно нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, за това че е допуснато да работи лицето В. В. М.*** с ЕГН ***** преди да има сключен трудов договор.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото свидетелски показания, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях и след направен анализ поотделно и в тяхната съвкупност безспорно е приел за установено нарушение на трудовото законодателство, изразяващо се в допускане до работа на лицето В. В. М.*** с ЕГН ***** преди да има сключен трудов договор. Първоинстанционният съд е достигнал до правен извод, че при издаването АУАН и НП не са допуснати нарушения на материалното и процесуално право, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на работодателя, тъй като е осъществен състава на нарушението по чл. 61, ал. 1 от КТ и при съобразяване с нормата на чл. 27 от ЗАНН е изменил НП, като е наложил имуществена санкция в размер на 1 500 лева.

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от районен съд Перник фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора. Настоящата касационна инстанция споделя направените от районни съд правни изводи за правилно прилагане на материалния закон от административнонаказващия орган при реализиране на отговорността по реда на чл. 61, ал. 1 от КТ на настоящия касатор. Настоящата касационна инстанция счита, че не следва да повтаря направените правни изводи. Първоинстанционният съд е постановил

обжалваното съдебно решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, преди да разгледа делото по същество, да прецени спазени ли са процесуалните правила в хода на административното производство от наказващия орган. Мотивиран така, настоящият касационен състав намира атакуваното в настоящото производство решение на районен съд Перник за законосъобразно, правилно и обосновано.

Настоящата касационна инстанция намира за неоснователно твърдението наведено в касационната жалба, относно неспазена процедурата по реда на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН от административнонаказващия орган /АНО/, тъй като в разпоредбата на чл. 52 и следващите от ЗАНН императивно са определени задълженията на АНО при започнало административнонаказателно производство. Разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН дава право да събира допълнителни доказателства за проверка на законосъобразността и обосноваността на акта, както и да събира допълнителни доказателства, за да постанови своя акт. В случая АНО при започване на административнонаказателно производство е събрал всички относими доказателства, поради което не е било необходимо да събира допълнителни такива по направеното възражение от настоящия касатор, тъй като безспорно е установено нарушението, неговия автори и вената.

Неоснователно е и твърдението на касатора, че е налице хипотезата на чл. 9, ал. 1 от ЗАНН, тъй като в случая от събраните доказателства пред първоинстанционния съд подробно анализирани безспорно се касае за извършване на административно нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ, а не за приготвяне за такова.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 131 от 07.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1956/2013 година по описа на районен съд Перник, 3 граждански състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: /п/ /п/